

7 VỊ TIÊN TỔ DÒNG TÊN



Tháng 10 năm 1525, hai sinh viên cùng tuổi 19, ghi tên tại trường Saint-Barbe ở thủ đô Paris, nước Pháp. Cả hai ở cùng phòng, cùng học hỏi cách thức quý mến và trao đổi tình bạn chân thành. Một người tên **Phêrô Favre**, vùng Savoie (Đông Nam Pháp). Người kia tên **Phanxicô Xavier**, đến từ vùng Basque nói tiếng Tây-Ban-Nha. Phêrô Favre tính tình dễ thương và chuyên cần học hỏi. Phanxicô Xavier trái lại, nhanh nhẹn, ưa thích thể thao và có nhiều cao vọng.

Bốn năm sau, 1-10-1529, sinh viên thứ ba đến trọ cùng phòng với Phêrô và Phanxicô. Sinh viên này tuổi độ 38 và có dáng đi khập khiễng. Anh ăn mặc nghèo nàn, hành lý ít ỏi, nhưng toàn thân anh toát ra sức hấp dẫn diệu kỳ. Anh tỏ ra chững chạc, ăn nói khiêm tốn dịu hiền và sẵn sàng giúp đỡ mọi người. Đặc biệt anh có đôi mắt

tươi vui hóm hỉnh. Sinh viên cao tuổi ấy tên **Inhaxio**. Anh đến từ Loyola, nơi có lâu đài dòng họ anh, bên nước Tây-Ban Nha.

Sự có mặt của sinh viên tên Inhaxio đưa hai sinh viên trẻ tuổi Phêrô và Phanxicô vào khúc rẽ quan trọng của cuộc đời.

Anh Inhaxio từng ra trận và bị thương ở chân. Thời gian chữa trị, để giết giờ, anh đọc Hạnh Các Thánh. THIÊN CHÚA hoán cải tâm lòng anh, khiến anh quay về với Ngài. Anh đặc biệt suy gẫm Cuộc Thương Khó của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và nhất quyết theo chân Ngài. Lành bệnh, anh tìm nơi thanh vắng, sống ẩn dật cầu nguyện trong vòng một năm. Sau đó anh đi hành hương Giêrusalem.

Trở lại Tây-Ban-Nha với tâm hồn hoàn toàn đổi mới, Inhaxio ước ao chia sẻ khám phá thiêng liêng anh vừa tìm thấy. Anh tìm được cách thức phân biệt tác động nội tâm: tác động nào đưa đến niềm vui và tác động nào đưa đến chán nản ê chề. Nhưng vì anh chưa được huấn luyện về thần học, nên anh bắt đầu dành thời giờ để nghiên cứu học hỏi, và cùng lúc vẫn nói về THIÊN CHÚA.

Xã hội Tây-Ban-Nha lúc bấy giờ đòi buộc các nhà giảng thuyết phải có bằng cấp hẳn hoi mới được phát biểu công khai. Thế là Inhaxio lên đường sang Pháp, đến Paris ghi tên tại Saint-Barbe, cùng trường với Phêrô Favre và Phanxicô Xavier.

Nhờ dành nhiều giờ cầu nguyện, suy gẫm và suy tư về chặng đường trải qua, Inhaxio dần dần thành hình phương pháp mà anh gọi là: "Linh Thao - Thao Luyện Thiêng Liêng" giúp tín hữu Công Giáo chấn chỉnh và định hướng cuộc đời mình.

Tất cả khám phá thiêng thiêng trên đây, Inhaxio thường chia sẻ cho hai người bạn trẻ cùng phòng. Phêrô Favre tỏ ra nhạy cảm trước kinh nghiệm của Inhaxio. Phanxicô Xavier ít chú ý hơn. Thời gian này có thêm sinh viên trẻ khác đến từ Bồ-Đào-Nha. Anh tên **Simon Rodriguez**, 17 tuổi.

Một ngày Simon tình cờ gặp mặt Inhaxio và gợi chuyện làm quen. Câu chuyện thiêng liêng của Inhaxio lôi cuốn sự chú ý và khơi dậy lòng đạo đức của Simon. Anh quyết định chọn con đường phục vụ THIÊN CHÚA, khởi đầu bằng chuyến hành hương đi Giêrusalem, rồi dẫn thân giúp người khác trên con đường thiêng liêng. Từ đó ba bạn trẻ Phêrô Favre, Phanxicô Xavier và Simon Rodriguez trở thành bạn tâm giao của Inhaxio Loyola.

Thời gian sau có thêm 3 sinh viên đến từ Tây-Ban-Nha và cùng học tại Saint-Barbe. Đó là **Diego Laynez, Alphonso Salmeron và Nicolas Bobadilla**.

Nhờ nghe tiếng đồn danh thơm thánh thiện của Inhaxio và nhờ sự quan phòng đưa đẩy, cả 3 sinh viên đều gặp Inhaxio và muốn nhận Inhaxio làm thầy hướng dẫn thiêng liêng.



Đây là danh sách 7 Vị Tiên Tổ Dòng Tên: **Inhaxio Loyola (1491-1556), Phêrô Favre (1506-1546), Phanxicô Xavier (1506-1552), Simon Rodriguez, Diego Laynez, Alphonso Salmeron và Nicolas Bodadilla**.

15-8-1534 là ngày lịch sử. 7 sinh viên cùng leo đồi Montmartre ở thủ đô Paris và cùng vào nhà nguyện nhỏ. Tại đây, một người trong nhóm là tân Linh Mục Phêrô Favre cử hành Thánh Lễ. Phần hiệp lễ, cả 7 người bạn, lần lượt lúc rước Mình Thánh Chúa, tự đọc lời tuyên khấn giữ đức khó nghèo, khiết tịnh, đi hành hương Giêrusalem và dẫn thân làm việc tông đồ bằng việc rao giảng Lời Chúa. Tuy nhiên nếu lời hứa hành hương Giêrusalem không thực hiện được thì sẽ giao cho Đức Giáo Hoàng quyền quyết định tương lai và những hoạt động của mình.

Sau ngày lịch sử trên đây, tình bạn thiêng liêng giữa 7 Vị mỗi ngày một đậm đà sâu sắc. Các Vị cùng quý mến, giúp đỡ và khích lệ nhau tận tình. Cuộc sống chung mang một ý nghĩa siêu nhiên cao thượng. Và cộng đoàn huynh đệ này đã đề cử Inhaxio Loyola làm thủ lãnh tinh thần cho mình.

... "Lời nói đáng yêu tặng thêm bạn hữu. Lời nói thanh tao tặng thêm lịch thiệp. Chớ gì có nhiều người sống hòa bình với con. Nhưng trong nghìn người, con chỉ nên chọn một người làm cố vấn.. Người bạn trung tín quý vô giá. Bạn trung tín là liều thuốc trường sinh. Ai kính sợ THIÊN CHÚA sẽ tìm thấy người bạn ấy. Ai kính sợ THIÊN CHÚA cũng có tình bạn tốt, vì người ấy thế nào, thì bạn người ấy cũng thế" (Huấn Ca 6,5-6;15-17).

(MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale, 4-5/1981, trang 6-11).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt